

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/1806,**annettu 14 päivänä marraskuuta 2018,****luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske****(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 539/2001 ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽³⁾. Mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Tällä asetuksella säädetään täydellisestä yhdenmukaistamisesta, joka koskee niitä kolmansia maita, joiden kansalaisilla on oltava viisumi jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäessään, jäljempänä myös 'viisumipakko', ja niitä kolmansia maita, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.
- (3) Ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, sekä ne maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, olisi määritettävä erilaisin kriteerein harkitun tapauskohtaisen arvioinnin perusteella. Tämä arviointi olisi suoritettava määrääjain, ja se saattaa johtaa tämän asetuksen liitteen I, jossa luetellaan kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, ja liitteen II, jossa luetellaan kolmannet maat, joiden kansalaisia viisumipakko ei koske näiden ylittäessä jäsenvaltion ulkorajat, kun kyse on kokonaisuutensa enintään 90 päivän oleskelusta minkä tahansa 180 päivän jakson aikana, muuttamista koskeviin säädösehdoiksi, sanotun kuitenkin estämättä mahdollisuutta näiden liitteiden maakohtaiseen muuttamiseen erityistapauksissa esimerkiksi viisumipakon poistamisprosessin tuloksena tai viisumivapauden tilapäisen keskeyttämisen lopullisena seurauksena.
- (4) Liitteissä I ja II olevien kolmansien maiden luetteloiden sisällön olisi oltava tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden mukainen ja pysyttävä sellaisena. Viittaukset kolmansiin maihin, joiden tilanne on muuttunut näiden perusteiden osalta, olisi siirrettävä liitteestä toiseen.
- (5) Liitteissä I ja II olisi otettava huomioon kansainvälisen oikeuden kehitys, joka ilmenee tiettyjen valtioiden tai alueiden oikeusaseman tai nimityksen muuttumisena.
- (6) Koska Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa ⁽⁴⁾ vapautetaan viisumipakosta Islannin, Liechtensteinin ja Norjan kansalaiset, näitä maita ei pitäisi mainita liitteessä II olevassa luettelossa.
- (7) Koska Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välillä tehdyssä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevassa sopimuksessa ⁽⁵⁾ määrätään Sveitsin ja jäsenvaltioiden kansalaisten viisumivapaudesta, Sveitsiä ei pitäisi mainita liitteessä II olevassa luettelossa.
- (8) Pakolaisaseman saaneiden ja kansalaisuudettomien henkilöiden viisumipakko tai viisumivapaus on määriteltävä sen kolmannen maan mukaan, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, tämän

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. lokakuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 6. marraskuuta 2018.

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 539/2001, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2001, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske (EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Katso liite III.

⁽⁴⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 114, 30.4.2002, s. 6.

kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden allekirjoittamista kansainvälisistä sopimuksista ja erityisesti Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta, Euroopan neuvoston pakolaisten viisumivelvollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta johtuvia velvoitteita. Koska pakolaisaseman saaneisiin ja kansalaisuudettomiin henkilöihin sovellettavan kansallisen lainsäädännön välillä on eroavuuksia, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava määrittää, olisiko viisumivapauden koskettava näitä henkilöryhmiä, jos kolmas maa, jossa nämä henkilöt oleskelevat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, kuuluu niihin kolmansiin maihin, joiden kansalaisia viisumipakko ei koske.

- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti paikallista rajaliikennettä varten myönnetyn luvan haltijoille olisi vahvistettava viisumivapaus.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää viisumivapaus eräiden muiden kuin tavallisten passien haltijoille.
- (11) Yksittäistapauksissa, joissa viisumien myöntämiseen on perusteltua soveltaa erityisjärjestelmää, jäsenvaltioiden olisi voitava kansainvälisen oikeuden tai vakiintuneen tavan mukaisesti joko vapauttaa tiettyjä henkilöryhmiä viisumipakosta tai vaatia heiltä viisumi.
- (12) Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää viisumivapaus pakolaisaseman saaneille henkilöille, kaikille kansalaisuudettomille henkilöille, mukaan lukien sekä ne, joihin sovelletaan 28 päivänä syyskuuta 1954 tehtyä valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta, että ne, joihin sitä ei sovelleta, sekä koulun järjestämälle matkalle osallistuville koululaisille, jos näihin henkilöryhmiin kuuluvat henkilöt asuvat kolmannessa maassa, joka on mainittu tämän asetuksen liitteessä II olevassa luettelossa.
- (13) Viisumivapautta koskevien järjestelyjen olisi täysin heijastettava käytännön todellisuutta. Eräät jäsenvaltiot myöntävät viisumivapauden niiden kolmansien maiden kansalaisille, jotka sisältyvät luetteloon kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, jos nämä henkilöt kuuluvat asevoimiin ja matkustavat Pohjois-Atlantin liiton (Naton) tai rauhankumppanuusohjelman puitteissa. Oikeusvarmuuden vuoksi tällaisiin viisumivapausjärjestelyihin, jotka perustuvat unionin lainsäädännön ulkopuolisiin kansainvälisiin velvoitteisiin, olisi viitattava tässä asetuksessa.
- (14) Unionin olisi suhteissaan kolmansiin maihin pyrittävä aktiivisesti täysin vastavuoroisen viisumikohtelun tavoitteeseen ja siten osaltaan parannettava unionin ulkopolitiikan uskottavuutta ja johdonmukaisuutta kansainvälisesti.
- (15) On aiheellista perustaa unionin mekanismi vastavuoroisuuden periaatteen täytäntöönpanoa varten, jos jokin liitteessä II olevassa luettelossa mainituista kolmansista maista päättää vaatia viisumin yhden tai useamman jäsenvaltion kansalaisilta. Mekanismin olisi toimittava unionin solidaarisuuden ilmauksena, jos kyseinen kolmas maa soveltaa viisumipakkoa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin.
- (16) Saatuaan ilmoituksen jäsenvaltiolta siitä, että kolmas maa, joka on mainittu liitteessä II olevassa luettelossa, soveltaa kyseisen jäsenvaltion kansalaisia koskevaa viisumipakkoa, kaikkien jäsenvaltioiden olisi reagoitava yhdessä, jolloin muodostuisi unionin vastaus tilanteeseen, joka vaikuttaa koko unioniin ja aiheuttaa sen kansalaisten eriarvoista kohtelua.
- (17) Jotta voidaan varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asianmukainen osallistuminen vastavuoroisuusmekanismin toiseen soveltamisvaiheeseen ottaen huomioon erityinen poliittinen arkaluonteisuus, joka liittyy viisumivapauden keskeyttämiseen liitteessä II olevassa luettelossa mainitun kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta, sekä kyseisen keskeyttämisen horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioihin, Schengen-alueeseen kuuluviin maihin ja unioniin itseensä, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklan mukaisesti tiettyjen vastavuoroisuusmekanismin osien osalta. Tällaisen vallan siirtämisessä komissiolle otetaan huomioon unionin viisumipolitiikkaa Schengen-alueella koskevan poliittisen keskustelun tarve. Se kuvastaa myös tarvetta varmistaa riittävä avoimuus ja oikeusvarmuus vastavuoroisuusmekanismin soveltamisessa asianomaisen kolmannen maan kaikkiin kansalaisiin, erityisesti tämän asetuksen liitteeseen II tehtävän vastaavan tilapäisen muutoksen avulla. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1931/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta (EUVL L 405, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (18) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mekanismista viisumivapauden keskeyttämiseksi tilapäisesti liitteessä II olevassa luettelossa mainitun kolmannen maan osalta, jäljempänä 'keskeyttämismekanismi', hätätilanteessa, jossa on toteutettava kiireellisiä toimia vähintään yhden jäsenvaltion kohtaamien vaikeuksien ratkaisemiseksi ottaen huomioon hätätilanteen yleinen vaikutus koko unioniin.
- (19) Keskeyttämismekanismiin ja tiettyjen vastavuoroisuusmekanismeja koskevien säännösten tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi ja erityisesti kaikkien kyseisten mekanismien soveltamiseen liittyvien asiaankuuluvien tekijöiden ja mahdollisten vaikutusten ottamiseksi riittävällä tavalla huomioon komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa kolmansien maiden sellaisten kansalaisten ryhmien, joihin olisi sovellettava tilapäistä viisumivapauden keskeyttämistä vastavuoroisuusmekanismiin puitteissa, ja kyseisen keskeyttämisen keston määrittämiseksi sekä keskeyttämismekanismiin osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. Näiden täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava tarkastelumenettelyä.
- (20) On tarpeen välttää ja torjua sellaisia väärinkäytöksiä, jotka ovat seurausta viisumivapauden myöntämisestä lyhytaikaista oleskelua varten tietyn kolmannen maan kansalaisille, jos nämä muodostavat uhkan kyseessä olevan jäsenvaltion yleiselle järjestykselle ("ordre public") ja sisäiselle turvallisuudelle.
- (21) Keskeyttämismekanismiin olisi tehtävä mahdolliseksi jäsenvaltioille ilmoittaa olosuhteista, jotka johtavat mahdolliseen viisumivapauden keskeyttämiseen, ja komissiolle ottaa keskeyttämismekanismi käyttöön omasta aloitteestaan.
- (22) Keskeyttämismekanismiin käyttö olisi tehtävä helpommaksi erityisesti lyhyillä viiteajanjaksoilla ja määräajoilla, mikä nopeuttaisi menettelyä, ja mahdollisiin viisumivapauden keskeyttämisen syihin olisi sisällytettävä takaisinottoa koskevan yhteistyön väheneminen sekä jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen tai sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvien riskien merkittävä kasvu. Kyseisen yhteistyön vähenemisen olisi katettava takaisinottopyyntöjen hylkäämisasteen merkittävä kasvu, mukaan lukien asianomaisen kolmannen maan kautta kulkeneiden kolmansien maiden kansalaisten osalta, jos unionin tai jonkin jäsenvaltion ja asianomaisen kolmannen maan välillä tehdystä takaisinottosopimuksessa määrätään tällaisesta takaisinottovelvollisuudesta. Komission olisi voitava käynnistää keskeyttämismekanismi myös siinä tapauksessa, että kolmas maa ei tee yhteistyötä takaisinotossa, erityisesti kun asianomaisen kolmannen maan ja unionin välillä on tehty takaisinottosopimus.
- (23) Keskeyttämismekanismia sovellettaessa merkittävä kasvu tarkoittaa 50 prosentin kynnysarvon ylittävää kasvua. Se voisi tarkoittaa myös vähäisempää kasvua, jos komissio on katsonut, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.
- (24) Keskeyttämismekanismia sovellettaessa alhainen hyväksymisaste tarkoittaa hyväksytyjen turvapaikkahakemusten määrää, joka on noin 3 tai 4 prosenttia kaikista hakemuksista. Se voisi tarkoittaa myös korkeampaa hyväksymisastetta, jos komissio on katsonut, että se on otettava huomioon yksittäisessä tilanteessa, josta kyseessä oleva jäsenvaltio on ilmoittanut.
- (25) Viisumivapauteen liittyviä väärinkäytöksiä on tarpeen välttää ja torjua, jos ne johtavat muuttopaineen lisääntymiseen esimerkiksi perusteettomien turvapaikkahakemusten määrän kasvaessa, ja myös silloin, kun ne johtavat perusteettomiin oleskelulupahakemuksiin.
- (26) Jotta edelleenkin täytettäisiin viisumivapautta koskevan vuoropuhelun tuloksena myönnetyn viisumivapauden asianmukaisuuden arvioimiseen käytetyt erityiset vaatimukset, komission olisi seurattava tilannetta asianomaisissa kolmansissa maissa. Komission olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisoikeustilanteeseen asianomaisissa kolmansissa maissa.
- (27) Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus säännöllisesti vähintään kerran vuodessa seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan viisumivapauden tultua voimaan ja sen jälkeen, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi, taikka Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä.
- (28) Komission olisi ennen kolmannen maan kansalaisten viisumivapauden tilapäistä keskeyttämistä koskevien päätösten tekemistä otettava huomioon kyseisen kolmannen maan ihmisoikeustilanne ja sitä koskevat viisumivapauden keskeyttämisen mahdolliset seuraukset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (29) Täytäntöönpanosäädöksellä toteutetun viisumivapauden keskeyttämisen olisi koskettava asianomaisten kolmannen maan tiettyjä kansalaisten ryhmiä, ja siinä olisi mainittava asiaankuuluvat matkustusasiakirjojen tyypit ja tarvittaessa lisäkriteerejä, kuten ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden alueelle matkustavat henkilöt. Täytäntöönpanosäädöksellä olisi määriteltävä kansalaisten ryhmät, joihin keskeyttämistä olisi sovellettava, ottaen huomioon yhden tai useamman jäsenvaltion ilmoittamat tai komission raportoimat erityiset olosuhteet ja suhteellisuusperiaate.
- (30) Jotta voidaan varmistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asianmukainen osallistuminen keskeyttämismekanismiin täytäntöönpanoon, kun otetaan huomioon poliittinen arkaluonteisuus, joka liittyy viisumivapauden keskeyttämiseen tämän asetuksen liitteessä II olevassa luettelossa mainitun kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta, sekä kyseisen keskeyttämisen horisontaaliset vaikutukset jäsenvaltioihin ja unioniin itseensä, erityisesti niiden ulkosuhteiden ja Schengen-alueen yleisen toimivuuden kannalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat viisumivapauden tilapäistä keskeyttämistä asianomaisten kolmansien maiden kansalaisten osalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (31) Viisumijärjestelmän avoimuuden ja asianomaisille henkilöille annettavan tiedotuksen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille toimenpiteistä, joita ne toteuttavat tämän asetuksen nojalla. Nämä tiedot on samoista syistä myös julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (32) Jäsenvaltioiden alueelle tulemista tai viisumien myöntämistä koskevien edellytysten ei pitäisi vaikuttaa matkustusasiakirjojen pätevyden tunnustamista koskeviin sääntöihin.
- (33) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti on yhteisen viisumipolitiikan toimivuuden varmistamiseksi tarpeen ja aiheellista antaa asetus luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske.
- (34) Tämän asetuksen ei pitäisi vaikuttaa sellaisten Euroopan yhteisön ennen asetuksen (EY) N:o 539/2001 voimaantuloa tekemien kansainvälisten sopimusten soveltamiseen, joiden vuoksi on tarpeen poiketa yhteisestä viisumipolitiikasta, ottaen huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.
- (35) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY⁽²⁾ 1 artiklan B kohdassa tarkoitettuun alaan.
- (36) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen⁽³⁾ ja jotka kuuluvat neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/146/EY⁽⁴⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.
- (37) Liechtensteinin osalta tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välisessä pöytäkirjassa

(1) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

(2) Neuvoston päätös 1999/437/EY, tehty 17 päivänä toukokuuta 1999, tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä (EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31).

(3) EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

(4) Neuvoston päätös 2008/146/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1).

Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽¹⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, luettuna yhdessä neuvoston päätöksen 2011/350/EU ⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan.

- (38) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu neuvoston päätöksen 2000/365/EY ⁽³⁾ mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- (39) Tällä asetuksella kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu neuvoston päätöksen 2002/192/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti; Irlanti ei sen vuoksi osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa määritetään ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi, sekä ne kolmannet maat, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, arvioimalla tapauskohtaisesti eri perusteita, jotka liittyvät muun muassa laittomaan maahanmuuttoon, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen, taloudellisiin etuihin erityisesti matkailun ja ulkomaankaupan kannalta sekä unionin ulkosuhteisiin näiden kolmansien maiden kanssa erityisesti ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin liittyvien seikkojen sekä alueelliseen yhtenäisyyteen ja vastavuoroisuuteen liittyvien seikkojen osalta.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'viisumilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 810/2009 ⁽⁵⁾ 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan määritelmän mukaista viisumia.

3 artikla

1. Tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen kolmansien maiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat.
2. Pakolaisaseman saaneilla ja kansalaisuudettomilla henkilöillä on oltava viisumi heidän ylittäessään jäsenvaltion ulkorajan, mikäli kolmas maa, jossa he asuvat ja joka on myöntänyt heidän matkustusasiakirjansa, on liitteessä I mainittu kolmas maa, sanottu kuitenkin rajoittamatta vaatimuksia, jotka johtuvat Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta Euroopan neuvoston pakolaisten viisumivollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta.

4 artikla

1. Liitteessä II lueteltujen kolmansien maiden kansalaiset vapautetaan 3 artiklan 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, kun kyse on kokonaiskestoltaan enintään 90 päivän oleskelusta minkä tahansa 180 päivän jakson aikana.
2. Viisumipakko ei koske myöskään seuraavia henkilöitä:
 - a) tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia, joilla on jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1931/2006 nojalla myöntämä paikallinen rajaliikennelupa, kyseisten luvanhaltijoiden käyttäessä oikeuttaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn puitteissa;

⁽¹⁾ EUVL L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2011/350/EU, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2011, Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen, joka koskee Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä tehtävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta, siltä osin kuin kyse on tarkastusten poistamisesta sisärajoilta ja henkilöiden liikkumisesta rajojen yli (EUVL L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2000/365/EY, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2002/192/EY, tehty 28 päivänä helmikuuta 2002, Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin (EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 810/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön viisumisäännösten laatimisesta (viisumisäännöstö) (EUVL L 243, 15.9.2009, s. 1).

- b) koululaisia, jotka ovat tämän asetuksen liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat neuvoston päätöstä 94/795/YOS⁽¹⁾ soveltavassa jäsenvaltiossa, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäsenenä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja;
- c) pakolaisaseman saaneita ja kansalaisuudettomia henkilöitä sekä muita henkilöitä, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka oleskelevat jäsenvaltiossa ja joilla on kyseisen jäsenvaltion myöntämä matkustusasiakirja.

5 artikla

Niiden uusien kolmansien maiden kansalaisiin, jotka ovat syntyneet liitteissä I ja II luetelluissa kolmansissa maissa, sovelletaan 3 ja 4 artiklaa, kunnes neuvosto asiaa koskevien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaista menettelyä noudattaen päättää toisin.

6 artikla

1. Jäsenvaltio voi säätää poikkeuksia 3 artiklassa säädetystä viisumipakosta tai 4 artiklassa säädetystä viisumivapaudesta seuraavien henkilöiden osalta:
 - a) diplomaattipassien, virkapassien/virkamatkapassien tai erityispassien haltijat;
 - b) alusten ja ilma-alusten siviilimiehistö sen hoitaessa tehtäviään;
 - c) alusten siviilimiehistön maissa käyvät jäsenet, joilla on Kansainvälisen työjärjestön 13 päivänä toukokuuta 1958 tehdyn yleissopimuksen nro 108 tai 19 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyn yleissopimuksen nro 185 tai kansainvälisen meriliikenteen helpottamisesta 9 päivänä huhtikuuta 1965 tehdyn Kansainvälisen merenkulkujärjestön IMO:n yleissopimuksen mukaisesti myönnetty merenkulkijan henkilöllisyystodistus;
 - d) katastrofi- ja onnettomuustapauksissa toimiva avustus- tai pelastustehtävien miehistö ja henkilöstö;
 - e) kansainvälisillä sisävesillä liikennöivien alusten siviilimiehistö;
 - f) kansainvälisten hallitustenvälisen järjestöjen, joissa vähintään yksi jäsenvaltio on jäsenenä, tai muiden yhteisöjen, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut kuuluvan kansainvälisen oikeuden piiriin, virkamiehilleen myöntämien matkustusasiakirjojen haltijat.
2. Jäsenvaltio voi vapauttaa 3 artiklassa säädetystä viisumipakosta
 - a) koululaiset, jotka ovat liitteessä I mainitun kolmannen maan kansalaisia ja oleskelevat liitteessä II mainitussa kolmannessa maassa tai Sveitsissä tai Liechtensteinissa, silloin kun he osallistuvat koulun järjestämään matkaan koululaisryhmän jäsenenä ja kun ryhmän valvojana toimii koulun opettaja;
 - b) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt, mikäli kolmas maa, jossa he oleskelevat ja joka on myöntänyt heille matkustusasiakirjan, on jokin liitteessä II mainituista kolmansista maista;
 - c) Naton tai rauhankumppanuusohjelman puitteissa matkustavat asevoimien jäsenet, joilla on Pohjois-Atlantin sopimuksen sopimuspuolten välillä 19 päivänä kesäkuuta 1951 niiden joukkojen asemasta tehdyn sopimuksen mukainen henkilöllisyystodistus ja matkustusasiakirjat;
 - d) pakolaisaseman saaneet ja kansalaisuudettomat henkilöt sekä muut henkilöt, joilla ei ole minkään maan kansalaisuutta, jotka asuvat Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Irlannissa ja joilla on Yhdistyneen kuningaskunnan tai Irlannin myöntämä ja asianomaisen jäsenvaltion tunnustama matkustusasiakirja, sanotun kuitenkin rajoittamatta vaatimuksia, jotka johtuvat Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta Euroopan neuvoston pakolaisten viisumivollisuuden poistamista koskevasta eurooppalaisesta sopimuksesta.
3. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksista 4 artiklassa säädettyyn viisumivapauteen sellaisten henkilöiden osalta, jotka työskentelevät korvausta vastaan oleskelunsa aikana.

7 artikla

Jos jokin liitteessä II mainittu kolmas maa soveltaa vähintään yhden jäsenvaltion kansalaisiin viisumipakkoa, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) 30 päivän kuluessa siitä, kun kyseinen kolmas maa on ottanut käyttöön viisumipakon, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta kirjallisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 94/795/YOS, tehty 30 päivänä marraskuuta 1994, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuvasta yhteisestä toiminnasta jäsenvaltiossa oleskelevien kolmansista maista kotoisin olevien koululaisten matkustusmahdollisuuksista (EYVL L 327, 19.12.1994, s. 1).

Kyseisessä ilmoituksessa on:

- i) mainittava viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärä sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee;
- ii) oltava yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa sekä kaikki asiaankuuluvat tiedot.

Komissio julkaisee kyseisen ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja mainitsee viisumipakon täytäntöönpanopäivämäärän sekä niiden matkustusasiakirjojen ja viisumien tyypit, joita se koskee.

Jos kolmas maa päättää poistaa viisumipakon ennen tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä, ilmoitusta ei tehdä tai se perutaan, eikä tietoja julkaista;

- b) välittömästi a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen julkaisemispäivän jälkeen komissio ryhtyy asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan toimenpiteisiin kyseisen kolmannen maan viranomaisiin nähden erityisesti politiikan, talouden ja kaupan alalla viisumivapauden palauttamiseksi tai käyttöönottamiseksi ja tiedottaa näistä toimista viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle;
- c) jos kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 90 päivän kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä ja kaikista b alakohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä huolimatta, asianomainen jäsenvaltio voi pyytää komissiota keskeyttämään asianomaisen kolmannen maan tiettyjä kansalaisten ryhmiä koskevan viisumivapauden. Jos jäsenvaltio tekee tällaisen pyynnön, sen on tiedotettava asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle;
- d) komissio ottaa e, f tai h alakohdan mukaisia jatkotoimia harkitessaan huomioon niiden toimenpiteiden tulokset, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut viisumivapauden varmistamiseksi kyseisen kolmannen maan kanssa, b alakohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet ja viisumivapauden keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisen kolmannen maan ulkosuhteiden kannalta;
- e) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa, viimeistään kuuden kuukauden kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä ja sen jälkeen enimmillään kuuden kuukauden välein sellaisen kokonaiskauden puitteissa, joka ei voi jatkua yli päivämäärän, jona f alakohdassa tarkoitettu delegoitu säädös tulee voimaan tai jona sitä vastustetaan, komissio
 - i) hyväksyy asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan täytäntöönpanosäädöksen, jolla asianomaisen kolmannen maan tiettyihin kansalaisten ryhmiin sovellettu viisumivapaus keskeytetään tilapäisesti enintään kuudeksi kuukaudeksi. Tässä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit. Komissio voi seuraavia täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessään jatkaa tätä keskeyttämiskautta enintään kuuden kuukauden pituisilla lisäkausilla ja muuttaa kyseisen kolmannen maan kansalaisten ryhmiä, joiden osalta viisumivapaus keskeytetään.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Keskeyttämiskausien aikana täytäntöönpanosäädöksessä tarkoitetun kolmannen maan kaikilla kansalaisten ryhmillä on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista; tai

- ii) antaa 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle kertomuksen, jossa arvioidaan tilannetta ja ilmoitetaan syyt, miksi se päätti olla keskeyttämättä viisumivapautta, ja ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Kertomuksessa otetaan huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät, kuten d alakohdassa tarkoitetut tekijät. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat käydä poliittisen keskustelun kertomuksen perusteella;

- f) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa 24 kuukauden kuluessa a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetusta julkaisemispäivästä, komissio hyväksyy 10 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla keskeytetään tilapäisesti 12 kuukauden ajaksi viisumivapaus asianomaisen kolmannen maan kansalaisten osalta. Delegoidussa säädöksessä vahvistetaan päivämäärä, joka on ajanjaksolla 90 päivää sen voimaantulosta ja jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan, ottaen huomioon jäsenvaltioiden konsulaateissa käytettävissä olevat resurssit, ja muutetaan liitettä II vastaavasti. Tämä muutos tehdään lisäämällä asianomaisen kolmannen maan nimen kohdalle alaviite, jossa ilmoitetaan, että kyseistä kolmatta maata koskeva viisumivapaus keskeytetään, ja täsmennetään keskeyttämiskausi.

Siitä päivästä lukien, jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan asianomaisen kolmannen maan kansalaisten suhteen tai jona delegoidun säädöksen vastustamisesta on ilmoitettu 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti, tätä kolmatta maata koskevat tämän artiklan e alakohdan nojalla hyväksytyt täytäntöönpanosäädökset lakkaavat olemasta voimassa. Jos komissio tekee h alakohdassa tarkoitetun säädösehdotuksen, tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viisumivapauden keskeyttämiskautta jatketaan kuudella kuukaudella. Mainituissa alakohdassa tarkoitettua alaviitettä muutetaan vastaavasti.

Näiden keskeyttämiskausien aikana sen kolmannen maan kaikilla kansalaisilla, joita delegoitu säädös koskee, on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan soveltamista;

- g) kaikki myöhemmät ilmoitukset, joita jokin toinen jäsenvaltio tekee a alakohdan nojalla saman kolmannen maan osalta e tai f alakohdan nojalla vahvistettujen, kyseistä kolmatta maata koskevien toimenpiteiden soveltamiskaudella, on yhdistettävä näihin käynnissä oleviin menettelyihin pidentämättä mainituissa alakohdissa säädettyjä määräaikoja tai kausia;
- h) jos asianomainen kolmas maa ei ole poistanut viisumipakkoa kuuden kuukauden kuluessa f alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen voimaantulosta, komissio voi tehdä säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta kyseistä kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;
- i) edellä e, f ja h alakohdassa tarkoitetut menettelyt eivät vaikuta komission oikeuteen esittää milloin tahansa säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I;
- j) jos kyseinen kolmas maa poistaa viisumipakon, asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä välittömästi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Komissio julkaisee ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asianomaista kolmatta maata koskevan, e tai f alakohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimassaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua tämän alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta julkaisemisesta. Jos asianomainen kolmas maa on alkanut soveltaa viisumipakkoa kahden tai useamman jäsenvaltion kansalaisiin, kyseistä kolmatta maata koskevan täytäntöönpanosäädöksen tai delegoidun säädöksen voimassaolo päättyy seitsemän päivän kuluttua viimeistä jäsenvaltiota, jonka kansalaisiin kyseinen kolmas maa sovelsi viisumipakkoa, koskevan ilmoituksen julkaisemisesta. Edellä olevan f alakohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu alaviite poistetaan asianomaisen delegoidun säädöksen voimassaolon päättyessä. Komissio julkaisee kyseistä voimassaolon päättymistä koskevan ilmoituksen viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Jos asianomainen kolmas maa poistaa viisumipakon ilman, että asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa siitä tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, komissio toteuttaa omasta aloitteestaan viipymättä kyseisessä alakohdassa tarkoitetun julkaisemisen, ja tämän alakohdan toista alakohtaa sovelletaan.

8 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, liitteessä II mainittujen kolmansien maiden kansalaisten viisumivapaus keskeytetään tilapäisesti asiaankuuluvien ja objektiivisten tietojen perusteella tämän artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltio voi ilmoittaa komissiolle, jos se kohtaa kahden kuukauden aikana, kun tätä verrataan edeltävän vuoden samaan ajanjaksoon tai viimeiseen kahteen kuukauteen ennen liitteessä II mainitun kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden täytäntöönpanoa, yhden tai useamman seuraavista olosuhteista:
 - a) kyseisen kolmannen maan kansalaisten, joilta on evätty maahantulo tai joiden todetaan oleskelevan ilman oikeutta jäsenvaltion alueella, lukumäärän merkittävä kasvu;
 - b) kyseisen kolmannen maan kansalaisten tekemien turvapaikkahakemusten, joiden hyväksymisaste on alhainen, lukumäärän merkittävä kasvu;
 - c) kyseisen kolmannen maan kanssa tehtävän takaisinottoa koskevan yhteistyön väheneminen, joka näytetään toteen riittävin tiedoin, erityisesti jäsenvaltion kyseiselle kolmannelle maalle esittämien, kyseisen kolmannen maan omia kansalaisia koskevien tai jos unionin tai kyseisen jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan välillä tehdyssä takaisinototosopimuksessa niin määrätään, kyseisen kolmannen maan kautta kulkeneita kolmannen maan kansalaisia koskevien takaisinottoopyyntöjen hylkäämisasteen merkittävä kasvu;
 - d) jäsenvaltioiden yleiseen järjestykseen tai sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvien riskien tai välittömän uhkan kasvu, erityisesti kyseisen kolmannen maan kansalaisiin liittyvien vakavien rikosten merkittävä kasvu, joka näytetään toteen toimivaltaisten viranomaisten toimittamin objektiivisin, konkreettisin ja asiaankuuluvien tiedoin.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä perustelut, ja siinä on annettava asiaankuuluvat tiedot ja tilastot sekä yksityiskohtainen selvitys alustavista toimenpiteistä, joita asianomainen jäsenvaltio on toteuttanut tilanteen korjaamiseksi. Asianomainen jäsenvaltio voi ilmoituksessaan tämentää, mistä asianomaisen kolmannen maan kansalaisten ryhmistä on määrääntä 6 kohdan a alakohdan mukaisesti täytäntöönpanosäädös, ja esittää tälle yksityiskohtaiset perustelut. Komissio tiedottaa tällaisesta ilmoituksesta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Jos komissiolla asiaa koskevat tiedot, kertomukset ja tilastot huomioon ottaen on konkreettista ja luotettavaa tietoa siitä, että 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa mainittuja olosuhteita esiintyy yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, tai siitä, että kolmas maa ei tee takaisinottoa koskevaa yhteistyötä, erityisesti silloin kun kyseisen kolmannen maan ja unionin välillä on tehty takaisinottosopimus, komissio tiedottaa analyysistään viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja sovelletaan 6 kohdan säännöksiä.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa voi takaisinottoa koskevan yhteistyön puuttumiseen kuulua esimerkiksi:

- takaisinottoa pyyntöjen hylkääminen tai se, ettei niitä käsitellä ajoissa;
- se, ettei matkustusasiakirjoja myönnetä ajoissa takaisinottosopimuksessa asetetuissa määrärajoissa tapahtuvaa paluuta varten, tai kieltäytyminen hyväksymästä eurooppalaisia matkustusasiakirjoja, jotka on myönnetty takaisinottosopimuksessa asetettujen määräaikaisten umpeuduttua;
- takaisinottosopimuksen soveltamisen lopettaminen tai keskeyttäminen.

4. Komissio valvoo sitä, että ne kolmannet maat, joiden kansalaiset on unionin ja kyseisen kolmannen maan kesken käydyn viisumivapautta koskevan vuoropuhelun seurauksena vapautettu viisumipakosta heidän matkustaessaan jäsenvaltioiden alueelle, noudattavat jatkuvasti 1 artiklaan perustuvia erityisiä vaatimuksia, joita on käytetty viisumivapauden asianmukaisuuden arvioimiseen.

Lisäksi komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen säännöllisesti vähintään kerran vuodessa seitsemän vuoden ajan kyseisen kolmannen maan viisumivapauden voimaantulopäivästä, ja sen jälkeen, jos komissio katsoo sen tarpeelliseksi, tai Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä. Kertomuksessa keskitytään niihin kolmansiin maihin, joista komissio katsoo konkreettisen ja luotettavan tiedon pohjalta, etteivät ne enää noudata tiettyjä vaatimuksia.

Sovelletaan 6 kohtaa, jos komission kertomuksesta käy ilmi, että yhtä tai useampaa erityistä vaatimusta ei enää noudateta tietyn kolmannen maan osalta.

5. Komissio tarkastelee 2 kohdan mukaisesti tehtyjä ilmoituksia ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) sen, onko jokin 2 kohdassa tarkoitettu olosuhde olemassa;
- b) niiden jäsenvaltioiden lukumäärän, joihin jokin 2 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista vaikuttaa;
- c) edellä 2 kohdassa tarkoitettujen olosuhteiden kokonaisvaikutuksen unionin maahanmuuttotilanteeseen, sellaisena kuin se ilmenee jäsenvaltioiden toimittamista tiedoista tai komission käytettävissä olevista tiedoista;
- d) eurooppalaisen raja- ja merivartioston, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston tai Euroopan unionin lainvalvontayhteistyöviraston (Europol) taikka unionin muiden toimielinten, elinten, virastojen tai laitosten tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen laatimat raportit, jos tapauksen olosuhteet sitä edellyttävät;
- e) tiedot, jotka asianomainen jäsenvaltio on saattanut ilmoituksessaan tehdä mahdollisista 6 kohdan a alakohdan mukaisista toimenpiteistä;
- f) yleisen järjestyksen ja sisäisen turvallisuuden yleensä, asianomaista jäsenvaltiota kuullen.

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastelun tuloksista.

6. Jos komissio päättää, että toimien toteuttaminen on tarpeen 3 kohdassa tarkoitettujen analyysien, 4 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tai 5 kohdassa tarkoitettujen tarkastelujen perusteella ja ottaen huomioon viisumivapauden keskeyttämisen seuraukset unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä asianomaisen kolmannen maan välisten ulkosuhteiden kannalta ja toimien tiiviissä yhteistyössä kyseisen kolmannen maan kanssa vaihtoehtoisten pitkän aikavälin ratkaisujen löytämiseksi, tai jos jäsenvaltioiden yksinkertainen enemmistö on ilmoittanut komissiolle 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden olemassaolosta, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

- a) Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen asianomaisen kolmannen maan kansalaisia koskevan viisumivapauden tilapäisestä keskeyttämisestä yhdeksäksi kuukaudeksi. Keskeyttämistä sovelletaan asianomaisen kolmannen maan

tiettyihin kansalaisten ryhmiin, viitaten asiaankuuluviin matkustusasiakirjojen tyypeihin ja tarvittaessa lisäkriteereihin. Päätöksessään, mihin ryhmiin keskeyttämistä on sovellettava, komissio sisällyttää käytettävissä olevien tietojen perusteella säädöksen ryhmiä, jotka ovat riittävän suuria, jotta ne edistäisivät tehokkaasti 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen olosuhteiden korjaamista kyseisessä tapauksessa, suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen yhden kuukauden kuluessa ajankohdasta, jona

- i) se on saanut 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen;
- ii) sille on ilmoitettu 3 kohdassa tarkoitetuista tiedoista;
- iii) se on antanut 4 kohdassa tarkoitetun kertomuksen; tai
- iv) se on saanut jäsenvaltioiden yksinkertaiselta enemmistöltä ilmoituksen 2 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitettujen olosuhteiden olemassaolosta.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan päivä, jona viisumivapauden keskeytys tulee voimaan.

Keskeyttämiskauden aikana komissio aloittaa asianomaisen kolmannen maan kanssa tehostetun vuoropuhelun kyseisten olosuhteiden korjaamiseksi.

- b) Jos tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut olosuhteet jatkuvat, komissio hyväksyy viimeistään kaksi kuukautta ennen tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun yhdeksän kuukauden jakson päättymistä 10 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla keskeytetään tilapäisesti 18 kuukauden ajaksi liitteen II soveltaminen asianomaisen kolmannen maan kaikkien kansalaisten osalta. Delegoitu säädös tulee voimaan tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen päättymispäivästä, ja sillä muutetaan liitettä II vastaavasti. Tämä muutos tehdään lisäämällä asianomaisen kolmannen maan nimen kohdalle alaviite, jossa ilmoitetaan, että kyseistä kolmatta maata koskeva viisumivapaus keskeytetään, ja täsmennetään keskeyttämiskausi.

Jos komissio on antanut säädösehdotuksen 7 kohdan nojalla, delegoidussa säädöksessä säädettyä viisumivapauden keskeyttämiskautta jatketaan kuudella kuukaudella. Alaviitettä muutetaan vastaavasti.

Keskeyttämiskauden aikana asianomaisen kolmannen maan kansalaisilla on oltava viisumi jäsenvaltioiden ulkorajoja ylittäessään, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan soveltamista.

Jäsenvaltion, joka 6 artiklan mukaisesti säätää uusista poikkeuksista viisumipakkoon sellaisille kolmansien maiden kansalaisille, joita koskee viisumivapauden keskeyttämisestä annettu säädös, on ilmoitettava kyseiset toimenpiteet 12 artiklan mukaisesti.

7. Ennen 6 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyyn delegoidun säädöksen voimassaoloajan päättymistä komissio antaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen voidaan liittää säädösehdotus tämän asetuksen muuttamisesta asianomaista kolmatta maata koskevan viittauksen siirtämiseksi liitteestä II liitteeseen I.

8. Jos komissio on antanut säädösehdotuksen 7 kohdan nojalla, se voi jatkaa tämän artiklan 6 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytyyn täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa enintään 12 kuukauden ajanjaksoksi. Päätös jatkaa täytäntöönpanosäädöksen voimassaoloa hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Komissio antaa viimeistään 10 päivänä tammikuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 7 artiklassa säädetyn vastavuoroisuusmekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

2. Komissio antaa viimeistään 29 päivänä maaliskuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 8 artiklassa säädetyn keskeyttämismekanismin tehokkuutta, ja antaa tarvittaessa säädösehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät ehdotuksesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

10 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 9 päivästä tammikuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 7 artiklan f alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Siirretään komissiolle 28 päivästä maaliskuuta 2017 viiden vuoden ajaksi 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan f alakohdassa ja 8 artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
5. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
6. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
7. Edellä olevan 7 artiklan f alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.
8. Edellä olevan 8 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä.

11 artikla

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 6 artiklan nojalla toteuttamistaan toimenpiteistä viiden työpäivän kuluessa kyseisten toimenpiteiden hyväksymisestä.
2. Komissio julkaisee 1 kohdassa tarkoitettut ilmoitukset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

13 artikla

Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan tunnustaa valtioita ja alueita sekä näiden viranomaisten myöntämiä passeja ja matkustus- ja henkilöasiakirjoja.

14 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 539/2001.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä marraskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. EDTSTADLER

LIITE I

LUETTELO KOLMANSISTA MAISTA, JOIDEN KANSALAISILLA ON OLTAVA VIISUMI YLITTÄESSÄÄN
JÄSENVALTIOIDEN ULKORAJAT

1. VALTIOT

Afganistan
Armenia
Angola
Azerbaidžan
Bangladesh
Burkina Faso
Bahrain
Burundi
Benin
Bolivia
Bhutan
Botswana
Valko-Venäjä
Belize
Kongon demokraattinen tasavalta
Keski-Afrikan tasavalta
Kongo
Norsunluurannikko
Kamerun
Kiina
Kuuba
Kap Verde
Djibouti
Dominikaaninen tasavalta
Algeria
Ecuador
Egypti
Eritrea
Eswatini
Etiopia
Fidži
Gabon
Ghana
Gambia
Guinea
Päiväntasaajan Guinea

Guinea-Bissau
Guyana
Haiti
Indonesia
Intia
Irak
Iran
Jamaika
Jordania
Kenia
Kirgisia
Kambodža
Komorit
Pohjois-Korea
Kuwait
Kazakstan
Laos
Libanon
Sri Lanka
Liberia
Lesotho
Libya
Marokko
Madagaskar
Mali
Myanmar/Burma
Mongolia
Mauritania
Malediivit
Malawi
Mosambik
Namibia
Niger
Nigeria
Nepal
Oman
Papua-Uusi-Guinea
Filippiinit
Pakistan
Qatar
Venäjä
Ruanda

Saudi-Arabia
Sudan
Sierra Leone
Senegal
Somalia
Suriname
Etelä-Sudan
São Tomé ja Príncipe
Syyria
Tšad
Togo
Thaimaa
Tadžikistan
Turkmenistan
Tunisia
Turkki
Tansania
Uganda
Uzbekistan
Vietnam
Jemen
Etelä-Afrikka
Sambia
Zimbabwe

2. YHTEISÖT JA ALUEELLISET VIRANOMAISET, JOITA VÄHINTÄÄN YKSI JÄSENVALTIO EI TUNNUSTA VALTIOIKSI

- Kosovo sellaisena kuin se määritellään Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston 10 päivänä kesäkuuta 1999 hyväksymässä päätöslauselmassa 1244
 - Palestiinalaishallinto
-

LIITE II

LUETTELO KOLMANSISTA MAISTA, JOIDEN KANSALAISIA VIISUMIPAKKO EI KOSKE NÄIDEN YLITTÄESSÄ JÄSENVALTION ULKORAJAT, KUN KYSE ON KOKONAISKESTOLTAAN ENINTÄÄN 90 PÄIVÄN OLESKELUSTA MINKÄ TAHANSA 180 PÄIVÄN JAKSON AIKANA

1. VALTIOT

Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia ⁽¹⁾

Andorra

Yhdistyneet arabiemiirikunnat ⁽²⁾

Antigua ja Barbuda

Albania ⁽¹⁾

Argentiina

Australia

Bosnia ja Hertsegovina ⁽¹⁾

Barbados

Brunei

Brasilia

Bahama

Kanada

Chile

Kolumbia

Costa Rica

Dominica ⁽²⁾

Mikronesia ⁽²⁾

Grenada ⁽²⁾

Georgia ⁽³⁾

Guatemala

Honduras

Israel

Japani

Kiribati ⁽²⁾

Saint Kitts ja Nevis

Etelä-Korea

Saint Lucia ⁽²⁾

⁽¹⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan biometrinen passien haltijoita.

⁽²⁾ Viisumivapautta sovelletaan Euroopan unionin kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.

⁽³⁾ Viisumivapaus on rajoitettu henkilöihin, joilla on Georgian myöntämä kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) standardien mukainen biometrinen passi.

Monaco

Moldova ⁽¹⁾

Montenegro ⁽²⁾

Marshallinsaaret ⁽³⁾

Mauritius

Meksiko

Malesia

Nicaragua

Nauru ⁽³⁾

Uusi-Seelanti

Panama

Peru ⁽³⁾

Palau ⁽³⁾

Paraguay

Serbia (lukuun ottamatta niitä Serbian passin haltijoita, joiden passin on myöntänyt Serbian koordinoituyksikkö (serbiaksi Koordinaciona uprava)) ⁽²⁾

Salomonsaaret

Seychellit

Singapore

San Marino

El Salvador

Itä-Timor ⁽³⁾

Tonga ⁽³⁾

Trinidad ja Tobago

Tuvalu ⁽³⁾

Ukraina ⁽⁴⁾

Yhdysvallat

Uruguay

Pyhä istuin

Saint Vincent ja Grenadiinit ⁽³⁾

Venezuela

Vanuatu ⁽³⁾

Samoa

⁽¹⁾ Viisumivapaus on rajoitettu henkilöihin, joilla on Moldovan myöntämä kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) standardien mukainen biometrinen passi.

⁽²⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan biometrinen passien haltijoita.

⁽³⁾ Viisumivapautta sovelletaan Euroopan unionin kanssa tehtävän viisumivapautta koskevan sopimuksen voimaantulopäivästä.

⁽⁴⁾ Viisumivapaus on rajoitettu henkilöihin, joilla on Ukrainan myöntämä kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) standardien mukainen biometrinen passi.

2. KIINAN KANSANTASAVALLAN ERITYISHALLINTOALUEET

Hongkongin erityishallintoalue ⁽¹⁾

Macaon erityishallintoalue ⁽²⁾

3. BRITTLÄISEN KANSALAIKUUDEN OMAAVAT HENKILÖT, JOTKA EIVÄT OLE UNIONIN LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ TARKOITETTUA ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN KANSALAISIA

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizens (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)

4. YHTEISÖT JA ALUEELLISET VIRANOMAISET, JOITA VÄHINTÄÄN YKSI JÄSENVALTIO EI TUNNUSTA VALTIOIKSI

Taiwan ⁽³⁾

—

⁽¹⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on Hong Kong Special Administrative Region -passi.

⁽²⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on Região Administrativa Especial de Macau -passi.

⁽³⁾ Viisumivapaus koskee ainoastaan henkilöitä, joilla on Taiwanin myöntämä passi, jossa on henkilökortin numero.

LIITE III

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 539/2001
(EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 2414/2001
(EYVL L 327, 12.12.2001, s. 1)

Neuvoston asetus (EY) N:o 453/2003
(EUVL L 69, 13.3.2003, s. 10)

Vuoden 2003 liittymisasiakirja, liite II, 18 kohdan B alakohta

Neuvoston asetus (EY) N:o 851/2005
(EUVL L 141, 4.6.2005, s. 3)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1791/2006
(EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1)

Asetuksen (EY) N:o 539/2001 osalta ainoastaan 1 artiklan 1 kohdan yhdestoista luetelmakohta ja liitteessä olevan 11 kohdan B alakohdan 3 alakohta

Neuvoston asetus (EY) N:o 1932/2006
(EUVL L 405, 30.12.2006, s. 23)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1244/2009
(EUVL L 336, 18.12.2009, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1091/2010
(EUVL L 329, 14.12.2010, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1211/2010
(EUVL L 339, 22.12.2010, s. 6)

Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013
(EUVL L 158, 10.6.2013, s. 1)

Ainoastaan 1 artiklan 1 kohdan k alakohdan neljäs luetelmakohta ja liitteessä olevan 13 kohdan B alakohdan 2 alakohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 610/2013
(EUVL L 182, 29.6.2013, s. 1)

Ainoastaan 4 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1289/2013
(EUVL L 347, 20.12.2013, s. 74)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 259/2014
(EUVL L 105, 8.4.2014, s. 9)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 509/2014
(EUVL L 149, 20.5.2014, s. 67)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/371
(EUVL L 61, 8.3.2017, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/372
(EUVL L 61, 8.3.2017, s. 7)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/850
(EUVL L 133, 22.5.2017, s. 1)

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 539/2001	Tämä asetus
– 1 artikla	1 artikla
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	3 artiklan 1 kohta
1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, johdantokappale	4 artiklan 2 kohta, johdantokappale
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, ensimmäinen luettel-makohta	4 artiklan 2 kohdan a alakohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, toinen luettel-makohta	4 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta, kolmas luettel-makohta	4 artiklan 2 kohdan c alakohta
1 artiklan 3 kohta	5 artikla
1 artiklan 4 kohta	7 artikla
1 a artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta
1 a artiklan 2 a kohta	8 artiklan 3 kohta
1 a artiklan 2 b kohta	8 artiklan 4 kohta
1 a artiklan 3 kohta	8 artiklan 5 kohta
1 a artiklan 4 kohta	8 artiklan 6 kohta
1 a artiklan 5 kohta	8 artiklan 7 kohta
1 a artiklan 6 kohta	8 artiklan 8 kohta
1 b artikla	9 artiklan 1 kohta
1 c artikla	9 artiklan 2 kohta
2 artikla	2 artikla
4 artikla	6 artikla
4 a artikla	11 artikla
4 b artiklan 1 ja 2 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta
4 b artiklan 2 a kohta	10 artiklan 3 kohta
4 b artiklan 3 kohta	10 artiklan 4 kohta
4 b artiklan 3 a kohta	10 artiklan 5 kohta
4 b artiklan 4 kohta	10 artiklan 6 kohta
4 b artiklan 5 kohta	10 artiklan 7 kohta
4 b artiklan 6 kohta	10 artiklan 8 kohta
5 artikla	12 artikla
6 artikla	13 artikla
7 artikla	14 artikla
8 artikla	15 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV